

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS.
Cor. Pritchard Ave. and Mc
Winnipeg, Man., Can. The Provincial
Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

SUBSCRIPTION RATES:
Per year \$4.00
Per half year \$2.00

ИХОДИТЬ ТРИ РАЗИ НА ТИЖДЕНЬ: У ВІСТОРОК, ЧЕТВЕР І СУБОТУ. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

РІК XI. Ч. 102 (1309). ВІВТОРОК, 27. СЕРПНЯ 1929. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, AUGUST 27th, 1929. No. 102 (1309). VOL. XI.

Іміграційна влада масово депортує британських робітників, спроводжених до праці на фармах

Двох робітників засуджено на три місяці в'язниці

В ІМІГРАЦІЙНІМ БУДИНКУ У ВІННІПЕГУ Є НІЛЬНАСОТ ОБМАНЕНИХ РОБІТНИКІВ, ЯКІ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІДІСЛАТИ ІХ ДО ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ.

Бритійські робітники, які кінчили спеціальні 4-тижневі курси "фармерства", були примушені працювати по 17 годин на день за смішно мізерну платню або й зовсім за дармо. З цією західною Канадою голодні робітники втікають до Вінніпегу, щоб відіслати їх до старого краю.

При кінці минулого тижня у Вінніпегу депортовано 60 недавніх імігрантів з Великої Британії, які були спровожені до Канади після укінчення 4-тижневого курсу "фармерства". Іміграційна влада повідомляє, що 30 таких імігрантів депортовано ще передминулого тижня. Двох імігрантів, яких влада називає агітаторами й провідниками недоволених британських робітників, засуджено на три місяці в'язниці кожного й після відсидження кар'єр вони також будуть депортовані.

Та на цім не кінець. В доміняльним іміграційним будинку у Вінніпегу, після повідомлення іміграційної влади, є тепер около 300 британських робітників, яких заманено гарними обіцянками до Канади й вони на власній шкірї зазнали канадської

схем гяраздів і домагаються тепер, щоб їх відіслати назад до Британії. До цієї армії шові прибувають нові імігранти, без праці й без цента в кишені, які не мають що їсти ні де переночувати.

Про дієні відносини серед британських імігрантів трудно довідатися, бо нема до них доступу в іміграційнім будинку. Однак вже з того, що подає про цю справу денна капіталістична преса, можна уявити собі, в якім положенні одиниці в Канаді британські робітники, що кінчили спеціальні короткотривалі курси, щоб навчитися фармерської праці. Самі робітники розказують, як їм прийшлося працювати дуже довгі години й за це вони діставали смішно мізерну платню або й відправлено без ніякого винагородження.

ХОРИХ ЗАСУДЖЕНО ЗА "ВОЛОКИТСТВО"

Два імігранти, яких засуджено на три місяці в'язниці й депортацію, називаються Джордж Свіні й Джон Бонер. Обидва були засуджені за "волокітство". Свіні був арештований на домаганні іміграційних урядників, які зізнавали проти нього в поліційнім суді, що він відмовлявся від праці на фармах за 45 доларів на місяць і був провідником недоволених робітників, які робили "заколот" в іміграційнім будинку. Свіні заявив у суді, що він хотів на малюрі і не споебний виконувати працю, яку йому пропонується. Другий засуджений, Бонер, заявив у суді, що платня на фармах є ризучо за низька. Він приїхав до

Вінніпегу у травні і дістав працю на фармі в Алберті за 15 доларів на місяць. Коли покинув ту працю, йому запропонувано другу за 10 доларів на місяць. Він відмовився від неї. Тоді він поїхав на схід, де працював на фармі через короткий час. Там він ушкодив себе в нещасливім випадку коло праці і коли повернувся захід, не є споебний працювати більше на фармі. Тому хоче, щоб його відіслали до старого краю. Перед виїздом до Канади робітникам обіцяно 50 доларів платні на місяць через цілий рік. Однак вони застали на фармах зовсім що іншого. Оскільки випадків після оповідань самих робітників.

РОБІТНИКИ РОСКАЗУЮТЬ ПРО СТРАШНИЙ ВИЗИСК НА ФАРМАХ.

В. Чемберс з Ливерпула заплатив за переїзд до Канади 25 доларів (спеціальна знижка на оплату), а за дев'ять тижнів праці в цій країні отримав лише 12 доларів. Він працював для фармера Дж. Ешкрофта в Кело, Ман., який заплатив йому 10 доларів за п'ять тижнів праці. У фармера Г. Б. Ковінга, в Грисволд, він працював чотири тижні й за той час дістав лише 2 долари, а фармер при кінці не лише відмовився заплатити йому, але ще й вилаяв його. Чемберс пішов до поліційного судді Дейвіса в Вирден, щоб добитися свого,

але суддя порадив йому залити справу проти Ешкрофта, бо він не зможе заплатити. Проти другого фармера він не міг нічого зробити, бо шеф поліції в Вирден вигнав його, бо він був без грошей. Тепер він хоче, щоб його відіслали додому. Від'їм Бейте з Лондону заплатив 35 доларів за переїзд до Канади й був висланий до Делп, Алта, сїенарським агентом, в Елмонтоні, який записав йому 2 долари на день при корчованні ліса. Він працював дев'ять тижнів і дістав по 10 доларів на день. Потім він

був висланий до Гендсворт у Саскеченані до фармера, який мав уже робітника. С. Г. Тенісон з Шеффілд прибув до Канади лише в липні (минулого місяця) й після двох тижнів на фармі, де він працював 17 годин на день, він покинув таку працю й більше її не хоче. Він сподівався працювати трохи більше як 8 годин на день, але не так багато. Порох зайшов у його очі, коли він стукнував (складав снопи), і він почав тратити зір на одню "око". Він не ходив до спеціаліста від очей, бо не має за що. Він рішив виїхати з Канади.

Капіталістична преса пише, що британських робітників депортується тому, що вони не хочуть працювати за певну платню. Самі робітники заперечують це. Вони кажуть, що в багатьох випадках фармери відправляли їх без жадної платні після того, як вони працювали від двох до восьмих тижнів. Один з депортованих розказав про фармера, який протягом шістьох місяців налив 13 робітників і кожного з них відправив по короткім часі праці без цента платні. Інші депортовані також розказали свої історії перед виїздом до Великої Британії.

ДЕПОРТОВАНИ ОПРОКИДУЮТЬ БРЕХНІ КАПІТАЛІСТИЧНОЇ ПРЕСИ.

Р. Велш з Тонтона, Депоншїр, приїхав до Канади в червні і шшов робити до фармера в Олде, Алта. Йому обіцяно 25 доларів на місяць, однак після трох тижнів праці фармер відправив Велша як "недовольного", заплативши йому лише 3 долари платні за цілий час. Фармер казав, що хотів "довольного" робітника, а після того, Велша вислали до Келарі, а звідти до іншої роботи в Ейрдрай. Він дістав 10 доларів за три тижні праці і приїхав тижаром поїздом до Вінніпегу.

Александр Фолтон з Ватфорду, Гертфордшир, прибув до Канади в фармі і дістав роботу у фармера в Мус Джо. По трох днях праці фармер обіцяв йому 20 доларів на місяць і через два тижні він працював від 4:15 рано до 7-ї години ввечерю. Він догладив

10-кою і ввечерю робота тривала в дійсності до 8-ї години. Він не міг довше витерпіти й покинув працю, отримавши за 14 днів тяжкої праці лише 11 доларів.

Така доля спіткала тих, що були спровожені до Канади на підставі угоди між британським і канадським урядами. Звідомлення з Лондону каже, що до Канади виїхало цього року яких 4,000 робітників, що укренчили спеціальні урядові курси для ознайомлення з фармерською працею. Канадський і британський уряди вирішили посилити цього року 10,000 британських робітників у Канаді. Однак після гірких досвідів тих, що вже є в Канаді і домагаються повороту до Великої Британії, ледви чи владається обманути більше британських робітників і намовити їх до виїзду в Канаду.

ЗІРВАННЯ ПЛАТНІ ПІДТВЕРДЖЕНЕ АРБИТРАЦІЙНИМ СУДОМ.

МЕНЧЕСТЕР, Англія, 23-го серпня. — Як і можна було того сподіватися, арбітраційний суд визначив для роз'яснення знижки платні, яку проголосили фабриканти для 500,000 текстильних робітників, видавши рішення проти робітників. Суд рішив, що платня має бути зрізня на 6-41 проц, себто на половину того, що домагалися фабриканти.

до праці в минулий понеділок після згоди обох сторін віддати справу під арбітраційний суд.

Так робітники виграють на арбітрації навіть тоді, коли у Великої Британії є при владі зевий робітничий уряд МекДоналда. Це найкраще показує, що арбітрація завжди є на користь капіталістів і що лейбористський уряд МекДоналда нічим не різняється від консервативного уряду Болдвина, коли прийде до боротьби між робітничою класою а капіталізмом.

СТРАЙКЕРІ БОРЯТЬСЯ З КОМПАНІЄЮ.

МЕРІОН, Норт Каролайна, 20. серпня. — Наслідком спроби відкрити ткацьку фабрику Клінчфілд при допомозі скебів, прийшло тут до поважних заворушень, підчас яких уряд викликав військо проти страйкуючих робітників.

Уже само заповідження відкриття фабрики викликало серед робітників велике обурення. В.понеделок около 5. години зрана перед брамою фабрики, стали збиратися страйкуючі робітники та їх родини. Коли прийшов час відкриття фабрики, довкола брами стояли сотки страйкерів, а перед ними, коло самої брами, стояли їх жінки. Нарешті з'явився суперінтендент фабрики Гендерсонові, що не дозво-

ЕКСПОРТ СРСР ПЕРЕВИЩАЄ ІМПОРТ.

МОСКВА, 22. серпня. — Заркордонна торгова Рада Радянського Союзу протягом останніх 10 місяців виносла 1 мільярд 350 мільйонів рублів, а його 692 мільйонів припаде на експорт (виїз), а 658 мільйонів на імпорт (довіз). Таким чином експорт перевищав імпорт на 34 мільйонів рублів, а за той сам період минулого року імпорт перевищав експорт на 141 мільйонів рублів.

ХЛОПЦІ В МАПНІ ВИЙШЛИ НА СТРАЙК.

ГЛЕЙС БЕГ, Нова Скошїя, 23. серпня. — Чотириста майнерів, німа шифра в майні ч. 11, не працювали ввечерю в наслідок того, що 50 хлопців виїхало на страйк. Вони постановили не вертати до праці, поки один з них, ім'я Мекінтайр, який працює як донкі-індїкїр, не дістане іншої роботи. Мекінтайр відмовився виконувати свою роботу ч старші майнери не задоволені місць шифри, які застрайкували в симпатії до нього. Хлопці денної шифри працювали як звичайно.

ВЕЛИКІ ЗИСКИ З ПАНАМСЬКОГО КАНАЛУ.

БАЛЬБОА, Панамський Канал, 21. серпня. — Обчислення Бюро Статистики Панамського Каналу показують, що Панамський Канал виплачується багато більше, ніж того сподівається при його відкритті 15 років тому.

За той час через канал переїхало 54,021 кораблів, які заплатили за це поверх 223 мільйонів доларів. При такій комунікації ці гроші, вложені в будову каналу, будуть повернені за два роки.

Канал коштував разом 388 мільйонів доларів, але з того лише 275 мільйонів доларів рахується за вилаток на будову, бо 113 мільйонів доларів коштувала будова рїжних фортець і взагалі приміщення каналу для військових цілей.

Вони відкрити фабрики. За якийсь час з'явився суддя Тавнсенд, особистий представник губернатора сїєту. Він завізав робітників розійтися від брами, бо в противнім разі покличе військо. Страйкері стали кричати до нього: "Клич своє військо. Ми готові".

Суддя Тавнсенд поспішив до середини міста, яку мило від фабрики, та завізав телефонною компанією піхоти, що стояла в Моргантаві, та компанією кавалерії з Ашвилу. Около 10. години з'явилася військова отаборилася коло фабрики, готові до акції.

Маючи за собою військо, компанія зразилася вчорашнього невдачею й заявляє, що завтра відкриве фабрику. Однак робітники тримаються солідарно й постановили за всяку ціну недопустити до відкриття фабрики.

ДРУГИЙ АЕРОПЛЯН "КРАІНА РАД" ВІДЛЕТІВ ДО АМЕРИКИ.

Семен Шестаков і три його товариші пустилися в другу подорож до Нью Йорку через Сибір та Аляску.

МОСКВА, 23. серпня. — Семен Шестаков, радянський авіатор, який був примушений осїсти коло Чіти, на Сибірі, в перелеті з Москви до Нью Йорку, відлетів в 3-їй годині сьогодні рано до Америки другим аероплянним тою самою дорогою. Першою остановкою буде, як і попереднім разом, місто Омск на Сибірі.

Новий аероплян Шестакова називається також "Країна Рад" і має два мотори по 1,200 кіньських сил того самого татунку, що й мотори в попереднім аеропляні.

КИТАЙ ОТРИМАВ З ФРАНЦІЇ БАГАТО ВОЄННИХ АЕРОПЛЯНІВ.

ШАНГАЙ, 24. серпня. — Делегата з Мукдену, столиці Манчжурії, до напівофіційної повітряної агенції каже сьогодні, що 23. серпня прибула з Франції велика кількість військових аероплянів для кидання бомб, які призначені для війська на манчжурськїм кордоні.

ЛОНДОН, 24. серпня. — Делегата з Пейпїну до "Дейлі Мейл" каже сьогодні, що таємний дипломатичний корісус обговорює справу висилки всіх чужинців з Харбіну, манчжурського залізничного осередку, з огляду на загрозу війни між Китаєм і Радянським Союзом.

Лондонський "Тайме", роблячи огляд подій за минулий тиждень, висловлює сумнів, що вдасться затримати мир. Японська делегата з Нанкінгу каже, що центральний уряд дав телеграфічн Чан Су-Лїнгові, голові манчжурського уряду, 200 тисяч мексиканських доларів на закупку воєнних матеріалів та інші військові потреби. Єдиний випадок, що уряд Манчжурії дістав гроші від манчжурського залізничного осередку.

ЧЕРВОНА АРМІЯ ВІДБИВАЄ АТАКИ КИТАЙСЬКИХ НАТІЗДНИКІВ.

МОСКВА, 20. серпня. — Делегата з Владивостоку повідомляють, що кілька миль від кордону на радянській території зведено вчора один з найбільших боїв між китайськими натїздиками а червоноармієвцями. Китайні дісталися до військового поста на "дорозі до важного лугинського міста Нїкольск-Уссурийск, але були прогнані назад після завзятої боротьби.

Уряд Китаю допомагає білогвардійцям. МОСКВА, 21. серпня. — Всі московські газети переповнені повідомленнями про бажання робітників та селян добровільно вступити в Червону армію й боротися проти китайських імперіалїстів.

Радянська преса обвинувачує китайську владу, що вона, замість припинити організацію білогвардійських військових відділів, ще збільшує їх. Тепер у Манчжурії є не лише білогвардійські полки, але й цілі бригади, які поповнюються білогвардійцями, що при-

НАЛОЖИВ ЦІНУ НА ГОЛОВУ СВОГО ПРОТИВНИКА.

КАЛЬКУТА, Індія, 23. серпня. — Афганістанський король-бануват Габїбула-Хан призначив 7,000 фунтів стерлінгів (около 35,000 доларів) нагороду за зловлення Надїра Кана живим або мертвим.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

НОТАТКИ НА ТЕМУ ДНЯ.

ВІЙНА В МАНДЖУРІЇ.

Конфлікт в Маньчжурії між Радянським Союзом і китайськими наслідниками генерал-бандита Чжан-Цю-Ліна неминуемо надриває. Конференція між представниками радянського і китайського урядів розбилася, бо китайські генерали відмовилися признати ту угоду про Східно-Китайську залізницю, яку вони самі підписали, відмовилися збільшити сотки арештованих радянських горожан.

Переговори і дипломатичні зносини між Радянським Союзом і Китаєм зірвали, але війни не проголошено, значить, становище неспокійне і може кожного дня розвинути в збройний конфлікт. Китайські генерали, за підтримкою міжнародних капіталістів, свідомо до цього провадять, вислаючи на радянську територію ріжних російських білогвардійських бандитів для злочинних вчинків.

Радянський уряд війни не хоче. Радянський уряд не раз на капіталістичних міжнародних конференціях предкадав програми цілковитого роззброєння. Радянський уряд домагався виконання підписаного китайським урядом договору в справі Східно-Китайської залізниці. Ні бандитські напади на радянський консулят в Шангаю, ні на радянське посольство в Пекіні, ні напади на консулти в Мукдені, Харбіні, ні арештування та тортурування соток радянських горожан в Маньчжурії, ні зламання угоди — ніщо до цього часу не спровокувало радянський уряд до збройного виступу. Але всемо бувають межі долготерпеливості. І коли після всіх цих злокознів китайські генерал-бандити громадять великі армії на сибірсько-маньчжурським кордоні, коли вони мобілізують нові резерви, доставляють з Франції, Англії та Злучених Держав до Шангаю цілі кораблі зброї, літаків і гармат — то Радянський Союз не мовчатиме. Він також заставить китайських і міжнародних імперіалістів респектувати права радянської держави і її горожан.

Читаючи телеграфічні повідомлення ріжних капіталістичних агенцій, кожного дня в них бачимо, що радянська армія вже наступає, бомбардує, заберає місто за містом в Маньчжурії і т. ин. Ніжких подробиць, ніжких potwierdzeń війни не подають. Тому кожна розумна людина бачить, що ці повідомлення брехливі, що вони навісміне розраховані на витворення протирадянської "публічної опінії", вихраховані на те, щоб виправдати напад міжнародних капіталістів на Радянський Союз з китайської території.

Радянський Союз війни не хоче. Але свої завоювання, революційні здобутки працюючих, їхні досягнення в соціалістичнім будівництві — він борономитиме перед китайськими та міжнародними капіталістами чи то на азійському чи на європейському фронтах.

СУДДА КАТСВОРТ ВЖЕ РОЗСУДИВ.

Демократія — це демократія, а диктатура — це диктатура. Диктатура — диктує, це ясно. Коли диктатура каже, що так має бути — то так буде. Що-ж каже демократія? Як вона переводить свої постанови в життя і хто в ній взагалі постановляє?

Нуже добру відповідь на ці запитання ми маємо в постанові і в переведенні цих постанов в життя торонтонської поліції.

Поліційна комісія міста Торонта, яка складається з міського голови, двох суддів і т. ин. — постановила і забавити особливі слова всі "чужинські" робітничі організації, до яких включається й комуністична партія і робітнича оборонна ліга. Комісія поручила шевфів поліції перевести цю постанову в життя. І він її перевів 13. серпня в Квінс парку за допомогою поліційних клубів, обчавів, нагаїв та кіських кошт.

Преса й "публічна опінія" счинила крик: за що поліція побила некоммуністів (коммуністи і в демократичній країні можна ловити)? Почали домагатися інвестиції цілої справи й покарання винуватих, тобто поліції.

Хто-ж винний? Почали дошукуватися та допитуватися. Чи винні ті поліцаї, що били? Шевф поліції каже, що ні — вони мали наказ від неогомого. А він? Він мав наказ від поліційної комісії. Вдалися до судді Катсворта, який одночасно є членом поліційної комісії. Катсворт potwierdзив постановку поліції і її шевфа. Роздуміється, potwierdзив, як член поліційної комісії, але як суддя — він може ще перевести інвестиції.

От як суддя — Катсворт вертає з літніх вакацій до Торонто і їде до офісу-шефа поліції переводити слідство того, хто стався 13. серпня в Квінс парку. Зараз-же на другий день, 21. серпня рано, на першій сторони консервативної газети "Globe" появляється вислід слідства судді Катсворта. Виявляється, що суддя Катсворт від самого ранку, від сходу й до заходу сонця переводив "слідство". Він випитував шевфа поліції Дрепера, інших вищих урядників поліції, правдоподібно, що вислухав також зізнання члена поліційної комісії Катсворта (самого себе в двох ролях) і оголосив, що поліція постановила правильно, що винна не поліція, але голови та шевфи

тих горожан, що не витримали поліційних клубів та кулаків і потрискали.

Але суть не в тім, що сказав суддя Катсворт. Суть в тім, що сам же Катсворт є одним з тих, що видав заборону "чужинської" мови та комуністичних мітингів і демонстрацій, давав наказ Дреперові як поступати, сам на першу вістку про погром в Квінс парку заявив, що так було, є й буде, і сам нині переводить слідство, не закликавши і не запитавши ні побитих, ні свідків, парашти — сам видає вирок, виправдуєчч поліцію.

А тепер вайдіть різницю між поведінкою демократичної торонтонської поліції і фаністичською диктатурою в Італії чи Польщі.

"АБСОЛЮТНО НЕПОЛІТИЧНА КОМІСІЯ".

Англійські промислові починають вже в "неполітичний" спосіб шукати ринків. Від часу світової війни вони втратили багато ринків в Південній Америці на користь Злучених Держав і зараз стараються їх позискати назад, вислаючи туди свої, як вони називають, "абсолютно неполітичні комісії".

Перша така британська "неполітична" економічна комісія з вискавтом Д'Абрюном на чолі прибула вже з Англії до Ріо-де-Жанейро, столиці Бразилії, в дорозі до Буенос-Айреса, столиці Аргентини. В тії комісії є багато британських індустріалістів, з готовими планами допомоги Аргентині та Бразилії в індустріялінім розвитку. На ділі ж їде ця британська делегация ритувати та закріплити ті свої концесії та вклади, які в Південній Америці успішно відбирає в них капітал Злучених Держав.

Зараз в Канаді також мандрують представники англійського капіталу (нині ще лише збираються їхати), стежку яким пропудтує бувший міністер фінансів в уряді Балдвіна, Вінсзон Чорчид. Їхня мета — ритування Канади перед "нашевієм" американського капіталу й підтримання британського патріотизму. Як бачимо, — міся іхня також "абсолютно неполітична".

Провідник консервативної партії в Канаді, Бенет, вже почав обстріл з далекострільних гармат уряду Кінга за те, що Канада економічно залежна від Злучених Держав. Вся преса паробила з приводу цього багато крику — ліберальна дає відбій, а консервативна, розуміється, підтримує погляд Бенета.

Завва Бенета не є, припадкова, але вона тісно звязана з подорожами англійських місій та комісій по Південній і Північній Америці. Є це єдиний фронт англійського капіталу проти капіталу американського. Є це "стелення дороги" МекДональду до Білого Дому в Вашингтоні. Це є політика капіталістичного суперництва за геґемонію над морями й суходолами, якої не переможуть ніякі пацифістичні заяви ні конференції МекДональда з Досом чи Гупером. Це є боротьба двох найбільших капіталів за ринки, за колонії, за панування, за диктування світові своєї волі.

ПЛЯНИ ШАПОВАЛА Й МАНДРИКИ НА КАНАДІЙСЬКОМУ ГРУНТІ.

(Лист М. Мандрики з Канади до Б. Залевського в Злучених Державях.)

Наша редакція отримала ориґінального листа "професора соціології", шаповалівця М. Мандрика до свого однопіригця в Злучених Державях М. Залевського. Лист цей писаний в дорозі з Вінніпегу до Кельору не 19. листопада 1928 року, і в нєму в короткі та платяками викладається деякі плани роботи шаповалівців в Канаді. З того листа видно, що Мандрика старався збрати Залевського з Парсон, Пенсильванія, де він тоді учителював в якійсь українській школі, до Канади і через те "притовжн" навіть канадських міністрів. Шаповалівці, як бачимо з цього листа, розпачували широку свою діяльність в Канаді, попризначували свої своїх "амбасадорів", а з часом мали в плани забрати сови всіх своїх хлопців і дівчат і для цієї мети Мандрика закочувив навіть з якоюсь колонізаційною компанією контракти. Цей план має бути переведений аж через Лігу Націй. Зрештою хай лист сам за себе говорить.

Лист понаємо дослісно.

ЛИСТ АДРЕСОВАНИЙ І НАПИСАНИЙ ТАК:

M. Mandryka, 107 Talbot Ave., Winnipeg, Man. Mr. B. Zalevsky, 232 Beatty St., Parson, Pa., USA. Winnipeg-Calgary, 19. XI. 28.

Дорогий Б. М. Пишу Вам в потязі, тому не дивуйте оцім крикувлькам. Вашу справу, як вихав я до Едмонтона, місцеві влади відіслали до Оттави; кажуть, що передумавши вирішили не брати на себе відповідальності. Чорт би їх побрав. Але є надія, що справа вирішиться, бо написано листа і до міністра імґрації. Та не журіться! Не він один — я одержав з Оттави пропозицію вихати до дому до 30. XI. Думаю, що доноси на нас силуються як з мішка. Багато пошкодила стаття Н. Я. (Григорієва — зам. Редакції) в "Нар. Волі" про британський патріотизм. Стаття ця була непотрібна і тактовно страшно шкідлива. Із-за всього цього я мусів вихати з Едмонтоу до Вінніпегу. Тут це трапилося була одна несподіванка неприємна: мої деякі колеги вінніпезькі спинили газетну справу, брочючись "шаповалівськи" зарази.

З вряту я вжив всіх можливих заходів, потривоживши кількох міністрів, а газетну справу рушив далі. Тай сам втрутив назад до Альберти. Не думайте, що Вам тут-буде з медом: буде так, як мені. Томашевський і Фодчук продали свої газети "Наш Поступ" та "Зах. Вісти" — ліберальній партії під німецькою фірмою, і самі там працюють. Том, це такий хам, якого й світ не бачив. Я там замучився; витратив усі свої фінанси, бо колекту з 3-х моїх відчитів забрали вони на видатки. Просто — драби. Я, одначе, просидів там 2 тижні і організував поширену "ОУ" ("Оборону України" — зам. Ред.), притягнувши нових людей. Тепер справа піде. Був я там на фармах — тьма єгипетська, але я налагодив перші звязки для Вас, щоб Ви там мали од якої печі танцювати. Будете мандрувати місяців 3, а потім матимете живу лектуру УРУ. Як щоб Вам, — Ibera nos Domine (охорони нас господи — зам. Ред.), — не дали таки дозволу, то приїде сюди дявко Кулковський, а на Торонто Довгаль. Як що й мене попутря, то будуть вони самі орудувати. Що до приїзду сюди Н. Я. (мова їде про Григорієва), то шлях йому замкнений напевно. І взагалі тут дряконівські права. Однак я зробив тут від "Слов. Взаєм" кон-

тракт з великою колонізаційною компанією на поселення тут 1000 родин і 2000 робітників. З лютого мають їх перевозити. Я послав уже контракт до Праги, щоб там розпочали через Лігу Націй діло. Думаю, що... (слово не читке) тов. переведе. Тоді матимемо всіх хлопців і дівчат тут. З Праги від М. Ю. (від Микита Юхимовича Шаповала — пояснення Ред.) лише 2 листи: справи там стоять зле — скорочують, грошей нема. З листів М. Ю. бачу, що там на канад. справи дивляться мільярд — дивлять що Н. Я. не вяснив, як слід. М. Ю. пише про союз Нар. Домів, як про щось реальне, позитивне, а Нар. Доми тут — це болото. (Гарний комплімент! — зам. складача.) М. Ю. пише про подання до назви "О.У." слів і партія С.Р., а це абсолютно неможливо, бо нас боється як чортів (Таких як т. Міа та Брид. — тут нема!) Отже доводиться робити в иншій формі, але так, щоб було як у нас вирішено. (Підкреслення всюди Ред.) Та приїдете — побачите. Я чекаю візи з Вашингтоу — я заявив, що хочу до стейтів організувати Соц. Семинар на запрош. Роб. Союзу. Не знаю, чи будуть запитувати Скрентон. Боюсь, що там мене не піддержать. Як матиму цю візу, то десь у лютому одвідаю Америку. Вітайте! Не журіться! Учителюйте аж доки не матимете візи.

Ваш М. М.

Так бадьоро закінчується лист Мандрика про ріжні шаповалівські махінації. Але ми візьмемо по порядку.

З перших рядків бачимо, що шаповалівці після виробленого плану рішили всіма способами дістати до Канади своїх і розподілити їх по ріжних місцевостях, як консулятів. Щоб дістати першого з них — Залевського, "др. соціології" не тільки переговорює з імґраційними властями та "тривожить" міністрів, але також їздить по фармах в Альберті і "навязує звязки" з "египетською тьмою", щоб Залевський мав "од якої печі танцювати".

Шаповалівським плянам, як пише Мандрика, багато пошкодила стаття Григорієва в "Народній Волі", яку потім використав "Укр. Голос", про "бритійський патріотизм". Ця стаття, каже Мандрика, "була непотрібна і тактовно страшно шкідлива". Не говоривши вже про те, що через неї Мандрика мусів їхати з Едмонтоу до Вінніпегу, вона, як видно, була це й шкідлива тим, що потім треба було викручуватися Якимішаковим сном. Взагалі, менше говори, а більше роби, не викраваючи свого справжнього обличчя та пляну.

Де тонко, там і рветься, бо одночасно вінніпезькі Мандрикові колеги "спинили газетну справу, брочючись шаповалівською зарази". Певно прийшлося і їх перекоувати та дурити, щоб шаповалівщина тут ні причім.

Загадковийши всі ці справи та "потривоживши кількох міністрів" (!!) за візу, рушив Мандрика знов в Альберту. Що далі в Альберті сталося, як його там приймав Томашевський, цього повторити не будемо, однак між фермерами найшоу він "тьму єгипетську" (чи не від неї втікав Мандрика з Мондлер?). Але проте з тою "египетською тьмою" др. соціології навязує звязки, намятаючи пословицю, що в мурній воді можна рибки наловити. Головно — буде "од якої печі танцювати", тобто прикриватися фермерами.

Коли-ж таки борони боже не дадуть дозволу на візд до Канади Залевському, то... "Приїде сюди дявко Кулковський, а на Торонто Довгаль", бо Григорієву за його статтю двіра замкнені.

Та не дивлячись на канадівські "драконівські правдча", "нашому соціологові" вдалося від імені якоїсь організації "Слов. Взаєм" заключити "контракт з великою колонізаційною компанією" на перевезення до Канади ні більше, ні менше, як 1000 родин і 2000 робітників. Все це, розуміється,

Тяжко, як завелике число провідників тої організації, яку Мандрика називає болотом, повинне у всі ці єсерівсько-соціологічні пляни? Цікаво також, скільки єсерівських хлопців і дівчат вдалося вже скольонізувати через Лігу Націй та кинути в Мандрикове болото? Цікаво ще...

Взагалі — багато ще дечого цікаво довідатися, але ми закінчаємо про це иншим разом.

КИТАЙСЬКО-СХІДНЯ ЗАЛІЗНИЦЯ.

Китайсько-Східню Залізницю збудував заводго до революцій уряд царської Росії. Збудовано її на державні кошти, себто на гроші трудової людности Росії.

Ще в 90-их роках минулого століття царський уряд-виготовив разом з китайським урядом "статут" залізниці, за яким Росії надано майже необмежені права на цій залізниці. Не тільки вся залізниця, але й широка смуга землі, що їде по обох боках її, належала фактично царському уряду.

Цей нечуваний для китайського народу договір змінено тільки після Жовтневої революції. Тоді радянський уряд на власний почин зрікся від багатьох привілей, що при-

жували гідність китайського народу. Тоді-ж підписували з китайським урядом особливі угоди про цю залізницю. На підставі цієї угоди залізницю оголошено самостійним комерційним підприємством, а управління нею покладено на органи, що склалися наполовину з представників Радянського Союзу і наполовину з представників Китаю. За головну правління залізниці був китайець, а за управителя дороги — громадянин Радянського Союзу.

Китайсько-Східню залізницю збудовано остаточно 1901 року. Вона складається з головної лінії, що починається від станції Маньчжурія, де вона стикається з залізницями Радянського Союзу; потім переходить на китайську територію, проходить через місто Харбін і на станції Пограничній вона знову сполучається з залізницями Радянського Союзу. Завдовжки головного лінії — 1 тисяча 484 кілометрів.

Від Харбіна відходить південна галузь залізниці до станції Куаньченцзі. Від цієї станції починається Південно-Маньчжурська залізниця; вона в руках Японії.

Головна лінія Китайсько-Східної залізниці скорочує дорогу до Владивостоку на 945 кілометрів, проти залізниці, що проходить землями Радянського Союзу. Через південну галузь Китайсько-Східної залізниці сполучаються дороги Радянського Союзу та всієї Європи з залізницями Південної Маньчжурії, Кореї та Китаю. Тому міжнародне значіння Китайсько-Східної залізниці надзвичайно велике.

Нічого й казати, що виключення прямого зв'язку з залізницями Радянського Союзу дуже багато пошкодило б самій Китайсько-Східній Залізниці.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Угода про спільне користування Китайсько-Східною Залізницею Радянського Союзу та Китаю, підписана 1924 року, тривала до останніх днів, коли китайські генерали без ніякого приводу й попередження по бандитському захопили в свої руки цю залізницю, поламавши підписану від китайського уряду угоду.

Тези 10. Пленуму Виконкому Комінтерну про міжнародне становище й чергові завдання Комінтерну

НАРОСТАННЯ Й ПІДНЕСЕННЯ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ.

(Докінчення.)
6. Новим з часу XI всевітнього конгресу є гостро визначене політичне міжнародного робітничого класу й наростання нового піднесення революційного робітничого руху. Піднесення становища робітничого класу в зв'язку з посиленням натиску та зростанням капіталістичного визиску, самовикриття соціал-демократії, що отверто виступає як буржуазна партія проти робітничого класу й провадить соціал-фашистську політику, зростання впливу комунізму в робітничих масах приводить робітничі маси до метод активної боротьби проти буржуазії. Наступні етапи зустрічаються вже з більшою силою опору робітничого класу. Класові бої з інституціональними буржуазними переставляють на контрастувальні частково в безпосередній настання бої пролетаріату.

Таки рухи, як долінський загальний страйк, що показав високу класову свідомість і революційну активність його учасників, такі бої, як у Рурі, де наступ потрійного союзу в особі капіталістичної держави підприємств і реформистської бюрократії зустрів стійку й рішучу відсіч від робітничого класу, а також великі успіхи компартії на виборах фабзавкомів у Німеччині, показують, що відбувається наростання нового революційного піднесення. Тягар репарацій важе в Німеччині до швидкого посилення класової боротьби, яке виявляється з одного боку, в нещадному наступі підприємств, а з другого — в формі масових виступів пролетаріату. Подвійний тягар, що лежить на німецькому пролетаріаті — репараційні платежі й посилення натиску своєї "різної" буржуазії на робітничий класу, — прискорює назрівання революційної кризи в Німеччині. Скоріше піднімається страйкова хвиля; у Франції — страйк маїнерів, текстильників, докерів, поштовок, у Західній Африці — страйк текстильників, в якому боротьба має доведену до абсурду характеру стійкості між робітниками й підприємцями; величезні страйкові рухи в Аверані; страйки в Південній Америці (в Аргентині, Бразилії, Уругві, Парагваї, Колумбії); в Німеччині страйк портівних робітників, страйк злочанів у Рурі, боротьба текстильників, що місяцями триває; в Польщі — загальний страйк у Лодзі, страйк сільсько-господарських робітників, загальний страйк у Греції; в Чехословаччині — величезний страйк сільсько-господарських робітників; в Болгарії загаль-

ний страйк тютюників; могутня революційна страйкова хвиля в Індії, нове пожвавлення страйкової боротьби в Китаю. Нема тепер ні одної країни, де б перші місяці 1929 р. чи то кількістю страйків чи кількістю учасників не перевищили низки попередніх років. Цей страйковий рух виявив активну роль в них неорганізованих мас, які своїм боєвим настроєм часто лишали позаду організованих у реформистських профспілках робітників.

Виникає низка страйків солідарності й страйків протесту проти реакційних переслідів робітників. Разом з тим у багатьох країнах відбувається наростання революційних настроїв серед глобальних народності і селянських мас, які виявляються в деяких країнах у формах масових виступів і збройних сутичок (участі селян у періотравневих демонстраціях; страйки і революційні виступи сільської бідноти в наймитів на Західній Україні і в Польщі; селянські рухи на ґрунті податків у Греції, аграрні рухи в Румунії, селянські рухи в деяких місцевостях Югославії та Італії, страйки селянських робітників в Чехословаччині, Голландії, Франції і т. ін.).

В умовах дуже поглибленого процесу зрощування підприємницьких організацій і реформистського профспілкового апарату з буржуазною державою, в умовах надзвичайно загострення класових суперечностей у вищий період економічної страйки в багатьох випадках переставляють на масові політичні страйки (Лодзь, Бомбей). Все це зримує робітничий класу уявлення про боротьбу економічну з буржуазією політичною, з боротьбою проти цілого капіталістичного ладу. Буржуазія важає проти страйкерів всіх репресивних засобів капіталістичної держави (арешти, звільнення, розстріли). Це викликає й викликає ще більші страйки протесту, страйки солідарності, боротьба має доведену до абсурду характеру стійкості між робітниками й підприємцями; величезні страйкові рухи в Аверані; страйки в Південній Америці (в Аргентині, Бразилії, Уругві, Парагваї, Колумбії); в Німеччині страйк портівних робітників, страйк злочанів у Рурі, боротьба текстильників, що місяцями триває; в Польщі — загальний страйк у Лодзі, страйк сільсько-господарських робітників, загальний страйк у Греції; в Чехословаччині — величезний страйк сільсько-господарських робітників; в Болгарії загаль-

відсічку робітничого класу в питанні про заборону демонстрацій, він відбився в боротьбі за вулицю в інших країнах, підняв на ноги пролетарські маси поза Німеччиною, які виявили масовими демонстраціями свою солідарність з німецьким пролетаріатом, що цей вступ відбувся в обстановці збільшеного, порівняно з минулими роками, боєвого характеру травневих демонстрацій і страйків в інших країнах (Польща, Франція, Бомбей), то він свідчить про тенденцію до переростання економічного руху пролетарських мас у вищі форми революційної боротьби.

Пленум ВККІ, солідаризуючись з героїчним пролетаріатом Берліну — мужніми захисниками барикад Нейкельна й Велдінга — висловлює свою широкую згоду з тактичною лінією німецької компартії під час берлінських подій.

Таки рухи, як долінський загальний страйк, що показав високу класову свідомість і революційну активність його учасників, такі бої, як у Рурі, де наступ потрійного союзу в особі капіталістичної держави підприємств і реформистської бюрократії зустрів стійку й рішучу відсіч від робітничого класу, а також великі успіхи компартії на виборах фабзавкомів у Німеччині, показують, що відбувається наростання нового революційного піднесення. Тягар репарацій важе в Німеччині до швидкого посилення класової боротьби, яке виявляється з одного боку, в нещадному наступі підприємств, а з другого — в формі масових виступів пролетаріату. Подвійний тягар, що лежить на німецькому пролетаріаті — репараційні платежі й посилення натиску своєї "різної" буржуазії на робітничий класу, — прискорює назрівання революційної кризи в Німеччині. Скоріше піднімається страйкова хвиля; у Франції — страйк маїнерів, текстильників, докерів, поштовок, у Західній Африці — страйк текстильників, в якому боротьба має доведену до абсурду характеру стійкості між робітниками й підприємцями; величезні страйкові рухи в Аверані; страйки в Південній Америці (в Аргентині, Бразилії, Уругві, Парагваї, Колумбії); в Німеччині страйк портівних робітників, страйк злочанів у Рурі, боротьба текстильників, що місяцями триває; в Польщі — загальний страйк у Лодзі, страйк сільсько-господарських робітників, загальний страйк у Греції; в Чехословаччині — величезний страйк сільсько-господарських робітників; в Болгарії загаль-

власне президії вжити заходів, щоб посилити апарат ВККІ, призначивши нових, що зростають, партійців з секцій та очистивши його від опортуністичних елементів.

Під проводом ВККІ й на підставі його відкритого листа КПН ідеологічно й політично розбіла ренегатську групу Брандлера-Тальгеймера й цілком підірвала її вплив серед робітників. КПН за активної участі ВККІ швидко справила з підлою спробою Гайса й Ко. розколоти червоний профспілковий рух у Чехословаччині й вишляла зміцнюю ідейно та політично з боротьби з ліквідаціями. Під проводом ВККІ американська компартія успішно ліквідує безпринципову фракційність й розкладницький вплив опортуністичних фракційних лідерів на партійні лави (Ловстон, Пенер).

Посилити боротьбу проти правих ухвалити треба також і в комуністичних партіях колоніальних країн, в яких опортуністичні елементи є провідниками буржуазного й дірбанського впливу на пролетаріат і гальмують його класову боротьбу.

Ухвалюючи цілком і повністю постанови президії ВККІ в американському питанні, постановили в німецькому питанні, відкритого листа до німецької компартії, постанови президії ВККІ в чехословацькому питанні, пленум ВККІ вважає за несумісний з принципами до партії захист окремих її членами поглядів правого ухвалити, засуджуючи Комінтерном, як технічно-антипартійну й глибоко ворожу інтересам пролетарського революційного руху.

В той же час пленум констатує, що примиренство, яке вступило, як боєзвний опортунізм, що прикриває отверте ліквідаційство, скоталося останнім часом в усіх основних питаннях комуністичного руху на праві позиції і всередині Комінтерну взяло на себе роль правих. Після виключення правих ліквідаціоністів воно стало центром тяжіння всіх правих елементів в лавах компартії, рудором всіх пороженьких настрів та опортуністичних поглядів. Зважаючи на це, пленум ВККІ вимагає: а) щоб примиренні отверто й рішуче відмежувались від правих ухвалюючи; б) щоб вони вели активну боротьбу не на словах, а на ділі проти правого ухвалюючи; в) щоб вони безперечно корилися всім постановам Комінтерну та його секцій й активно здійснювали їх. Невиконання однієї з цих умов поставити кожного, хто порушить їх, поза лавами Комуністичного Інтернаціоналу.

Пленум ВККІ вважає, що без здійснення цих постанов, без розгрома правих й "лівих" (троцькістських) ліквідаціоністів, без рішучого переборення примиренства неможливе виконання завдань Комінтерну та його секцій в умовах нового піднесення, завдань боротьби з воєнною небезпекою й захисту СРСР, боротьби з соціал-демократією й особливо з "лівими"

власне президії вжити заходів, щоб посилити апарат ВККІ, призначивши нових, що зростають, партійців з секцій та очистивши його від опортуністичних елементів.

Під проводом ВККІ й на підставі його відкритого листа КПН ідеологічно й політично розбіла ренегатську групу Брандлера-Тальгеймера й цілком підірвала її вплив серед робітників. КПН за активної участі ВККІ швидко справила з підлою спробою Гайса й Ко. розколоти червоний профспілковий рух у Чехословаччині й вишляла зміцнюю ідейно та політично з боротьби з ліквідаціями. Під проводом ВККІ американська компартія успішно ліквідує безпринципову фракційність й розкладницький вплив опортуністичних фракційних лідерів на партійні лави (Ловстон, Пенер).

Посилити боротьбу проти правих ухвалити треба також і в комуністичних партіях колоніальних країн, в яких опортуністичні елементи є провідниками буржуазного й дірбанського впливу на пролетаріат і гальмують його класову боротьбу.

Ухвалюючи цілком і повністю постанови президії ВККІ в американському питанні, постановили в німецькому питанні, відкритого листа до німецької компартії, постанови президії ВККІ в чехословацькому питанні, пленум ВККІ вважає за несумісний з принципами до партії захист окремих її членами поглядів правого ухвалити, засуджуючи Комінтерном, як технічно-антипартійну й глибоко ворожу інтересам пролетарського революційного руху.

В той же час пленум констатує, що примиренство, яке вступило, як боєзвний опортунізм, що прикриває отверте ліквідаційство, скоталося останнім часом в усіх основних питаннях комуністичного руху на праві позиції і всередині Комінтерну взяло на себе роль правих. Після виключення правих ліквідаціоністів воно стало центром тяжіння всіх правих елементів в лавах компартії, рудором всіх пороженьких настрів та опортуністичних поглядів. Зважаючи на це, пленум ВККІ вимагає: а) щоб примиренні отверто й рішуче відмежувались від правих ухвалюючи; б) щоб вони вели активну боротьбу не на словах, а на ділі проти правого ухвалюючи; в) щоб вони безперечно корилися всім постановам Комінтерну та його секцій й активно здійснювали їх. Невиконання однієї з цих умов поставити кожного, хто порушить їх, поза лавами Комуністичного Інтернаціоналу.

Пленум ВККІ вважає, що без здійснення цих постанов, без розгрома правих й "лівих" (троцькістських) ліквідаціоністів, без рішучого переборення примиренства неможливе виконання завдань Комінтерну та його секцій в умовах нового піднесення, завдань боротьби з воєнною небезпекою й захисту СРСР, боротьби з соціал-демократією й особливо з "лівими"

власне президії вжити заходів, щоб посилити апарат ВККІ, призначивши нових, що зростають, партійців з секцій та очистивши його від опортуністичних елементів.

ПОВОРОТНИЙ МОМЕНТ В КЛАСОВІЙ БОРЬБІ В НІМЕЧЧИНІ.

7. На тлі розгортаних страйкових боїв і нового революційного піднесення набуває важливого значення виступ берлінського пролетаріату в день 1 травня. Цей виступ показав не тільки боєву ініціативу німецького пролетаріату, а й силу впливу німецької компартії, що зуміла вивести на вулицю, не зважаючи на заборону демонстрацій Цергібелем і реформистськими профспілками, близько 200.000 робітників. Партія ні на крок не відступила перед реакцією й не дала буржуазії спровокувати себе на збройні повстання, яке при тодішній ситуації привело б до ізоляції й до того, що революційний авангард був би відкинений назад. Травневий день в

Берліні — це поворотний момент у класовій боротьбі в Німеччині, вони прискорили темп революційного піднесення німецького робітничого руху. Вони не тільки де були поразкою німецького пролетаріату, як доводять всі пораження й ренегати від комунізму, а, навпаки, продемонстрували успішність боєвої тактики комуністичної партії, яка нещадно боролася з усіма хвостистськими тенденціями в своїх лавах. Політичне значення виступу берлінського пролетаріату в тому, що він відбив спробу буржуазії й соціал-демократії відібрати в робітничій класі й 1 травня, він примусив німецьку буржуазію та її соціал-демократію капітулювати перед

всіх комуністичних партій до повної акційної активності, що вимагає діючої підтримки роботи КІМ-у. Торік КІМ виконав своє завдання в здійсненні лінії Комінтерну в справі боротьби проти правих та примиренців. Стан масової роботи КІМ та їхній організаційний розвиток лишилися, проте, досі незадовільні й владно вимагають потреби здійснити той поворот в напрямі роботи серед мас, якого вимагає V-ий всевітній конгрес КІМ.

В країнах з революційним селянським і національно-визвольним рухом, головним завданням поруч здобуття більшості робітничого класу повинно бути зміщення гегемонії пролетаріату й проводу комуністичної партії тим рухом.

Завданням всього Комінтерну всього допомогати створенню з зміщення по кількох тижнях в Чернівцях й на провінційній масові труси й заарештувала кільканадцять членів партії "Визволення". Між арештованими є також член управи партії Галицької. Крім цього поліція тягає цілий ряд людей на допити.

Винна є в цьому у великій мірі "Боротьба", яка в останніх часах цукала й доносила на членів партії "Визволення" головно на Галицького.

власне президії вжити заходів, щоб посилити апарат ВККІ, призначивши нових, що зростають, партійців з секцій та очистивши його від опортуністичних елементів.

БОРЬБА ПРОТИ ЛІКВІДАТОРСТВА.

Особливо важливого значення набуває боротьба проти ліквідаційства й примиренського ставлення до нього в справі виконання компартіями завдань здобути більшість робітничого класу. Послабленням боротьби проти соціал-демократії, переохолодженням її сил і зменшенням ролі компартії її елементи зривають боротьбу партії за здобуття більшості робітничого класу, заважають робітникам, що стоять на шляху від соціал-демократії до комуністичного руху, зробити останній крок до комунізму.

Пленум ВККІ, відзначаючи цю страйкомасову роль правих опортуністичних елементів, закликає всі секції Комуністичного Інтернаціоналу зосередити свої сили на завданні здобути більшість робітничого класу. Пленум ВККІ підкреслює, що в умовах делілі більшого наростання нового піднесення революційного робітничого руху здобути більшість робітничого класу є центральне завдання компартії. Це завдання передбачає здобуття компартіями провідної ролі в робітничому русі, цебо керівництво в усіх виступах робітничого класу, економічних страйках, вуличних демонстраціях, фабзавкомів, щоб тим самим підготувати забезпечення проводу компартій у вирішальних боях пролетаріату.

До розв'язання цього центрального завдання компартії зможуть підійти тільки в процесі великих класових боїв пролетаріату на основі застосування нових форм тактики єдиного фронту з широким втягненням до боротьби неорганізованих мас (страйковий комітет в Рурі, вибори до фабзавкомів в Німеччині, робітничий делегатський конференції від підприємств, що підготували в Парижі й Берліні страйк 1 травня). Вони повинні

КУРС НА МАСОВІ РОБІТНИЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ, А ПРОТИ СЕКТАНСТВА.

11. Разом з тим всі партії повинні акційно активізувати всі комуністичні партії до повної акційної активності, що вимагає діючої підтримки роботи КІМ-у. Торік КІМ виконав своє завдання в здійсненні лінії Комінтерну в справі боротьби проти правих та примиренців. Стан масової роботи КІМ та їхній організаційний розвиток лишилися, проте, досі незадовільні й владно вимагають потреби здійснити той поворот в напрямі роботи серед мас, якого вимагає V-ий всевітній конгрес КІМ.

В країнах з революційним селянським і національно-визвольним рухом, головним завданням поруч здобуття більшості робітничого класу повинно бути зміщення гегемонії пролетаріату й проводу комуністичної партії тим рухом.

Завданням всього Комінтерну всього допомогати створенню з зміщення по кількох тижнях в Чернівцях й на провінційній масові труси й заарештувала кільканадцять членів партії "Визволення". Між арештованими є також член управи партії Галицької. Крім цього поліція тягає цілий ряд людей на допити.

АРЕШТУВАННЯ СЕРЕД УКР. РОБІТНИЦТВА БУКОВИНИ.

"Борець" з 28. липня подає коротку відомість, що сигурна передела минулого тижня в Чернівцях й на провінційній масові труси й заарештувала кільканадцять членів партії "Визволення". Між арештованими є також член управи партії Галицької. Крім цього поліція тягає цілий ряд людей на допити.

Винна є в цьому у великій мірі "Боротьба", яка в останніх часах цукала й доносила на членів партії "Визволення" головно на Галицького.

власне президії вжити заходів, щоб посилити апарат ВККІ, призначивши нових, що зростають, партійців з секцій та очистивши його від опортуністичних елементів.

НЕ ПИТАЙ, А ГРОШІ ДАЙ!

І знову починає гадати по Канаді якесь патріотична голодриця і збирати гроші на "Рідну Школу" в Галичині. Приїхав до Торонто пан Ясінчук з Галичини і мав ніче в греко-католицькій церкві. Ходило йому о те, щоб як найбільше грошей зібрати на св. Іх а'адах робітникам голови українським розбиакам тому лише, що ті викрадають злодійську політику у дивіа. Самий лектор сказав, що підчас виборів до сейму і сенату одні-робів биш, як ту худобу.

Колі лектор Ясінчук скінчив свою промову, голова віча покликав до слова пана Сарма-тська. Пін зачинає: "Ви вже чули від пана професора Ясінчука, яка біда наша "Рідна Школа" в Галичині. Я дякую панові професорові за його такі ширі і дорогі слова для нас. Нам треба вийти за це діло і довести його до кінця, а не сидіти собі по заїчках і співати: "Ще не вмерла".

Колі мене одні незнайомі мені робітники і шире заохочували на патріотичній промові пана. Побачивши це пін, скочив до чоловіка, як сказав собака і закричав: "Не сподобалося, тобді дурно, то можеш зараз забиратися звідси!". Незнайомі не втерпіли і відповіли понов: "як би ти не був дурнем, то і другого не навчався!".

Побачив пін, що не може самий вічного зробити і побіг до телефону, щоб закликати поліцію, бо в церкві є "революція". — Чекай, і тоби покажу, хай мені поліція прийде, — відказав пін до робітника.

Публіка обурилася на таку тактику божого слуги, а пін пішов на сцену, щоб публіку заспокоїти і продовжати свою патріотичну роботу. Скінчив пін свою промову і закликав присутніх, щоб склали гроші на "Рідну Школу". Встає один з присутніх і каже, що він треба вперед ставити питання, а офіція заб'є гроші.

— Не питай, а гроші дай! — кричить пін дочерюваніши. — Не треба, тоби знати на що ми збираємо, ти дурно один. Відкажи свому і питання ставити хочеш! Так викрикував душастір нашіаки присутніх побожних ми словами, які певно знаходяться в біблій.

Паноті з'явився поліцей і став собі спокійно в дверях. Він цілком не бачить, щоб тут заїздилось на революцію, про яку пін говорив через телефон. Тоді пін зійшов зі сцени на долину і зачав показувати котрі бльшовики.

Став і дивився на ту комедію, що то буде з того, як пін дивіно знайде якого комуніста. В тім приходять до мене один

кові на його "Рідну Школу", в якій виховуються майбутні уидівці, пі підняли маршала Пільсудського. Уидівська армія запропоріла в термі тиасчі найкращих робітничо-селянських борців. Грошей не дай, а питай!

Торонто, Ont. I. Кор.

ЩЕ ОДНА ЖЕРТВА АЛЬКОГОЛЮ.

Цимі днями розпрацьався з світом ще один 42-літній український робітник в Брентфорд, Ont. Причиною смерті був той страшний ворог людського життя, якому імя є алкоголь. Згаданий робітник не інтересувався нічим окрім фляшки. Був він таким залоговим пияком, що в останніх роках алкоголю лишив на йому свій слід. Небачки мав короткий вір і траєдся йому руки. Все це через намірені укисняти алкоголь. Офіція суду цілком відкинула його прохання. Лікар радив йому покинути алкоголь, то ще проживе кілька років.

В шпиталі стало йому трохи легше і він прийшов до дому. Не послухав ради лікаря, але зачав пити знову. І знову коли він згодосився до шпиталю, лікар відмовився його прийняти. По довший прохав прийняти його до шпиталю і лікар це раз остеріг його, щоб покинув шити самого, бо адже не-здорово.

Приходжу я до шпиталю, а він лежить, як труа. Питаю його, що болить, а він каже, що похитався, а люди вже приписують його слабкість горілки.

— Хіба то і від нього по? — говорив хорий. — Напила та й вишло, хіба воно там так вично сидить?! — А стало йому трохи легше і знову прийшов до дому. Не слухав лікаря, че далі. Знову опух і вже лише погами замітає.

Приходжу до нього, а він лежить хорий. Одною рукою тримається за груди, а другою тисне шклянку з пивом і не. Коли я спитав його на що він ле, як його болить, то він відповів, що його пається, то йому стає легше. Офіція вряли його до шпиталю ще раз і до двох днів мукі він помер.

Приїхав його тіло додому. Зібравши його вірна партнерка облякувати його смерть. Один з його найвірніших "наставників" приніс галлон вина, поставив його мертвому і приго-ворив його крізь плач: "На, Василью, бо ти пераказав, що я скуюши і не хочу куюши "дринка". Зараз я приніс цілий галлон, а ти не хочеш пити".

Зібравши між собою гроші, щоб поховати його так, як бог прищав, — а попом. Місто було б його поховало, а ті гроші, що вив піл, можна було вклати жити в дітям в старім краю, які певно не мають ву-ска хліба.

Так сходить з цього світа ті, які в келінку бачит своє цастя. Не питають робітничої преси, не стараються навчити, як поборювати все те, що шитить життя, а затроують свої мозки самогоном, який зразу робить їх умонами на і-іама, а потім владе їх нерва-ціаю в мозгу. Час звикти з'являти оманитися і стати членими таких робітничих організації, як ТУРФДім і Р.З.Т.

Р.З.Т. Кор.

НА СПЛАТУ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО.

Дня 23. травня п. р. наш відділ ТУРФДім у Вест Торонто спілно з місцевим живіділом відграв і одностайно, дохід з яких призначено на сплату дову, який тягнеть на Укр. Роб. Дому в Торонто. Приходу було \$13.20.

Підчас пана виступили з промовою т. М. Поповича. Він вказав на зріст організації ТУРФДім та його секцій, як такої і на ту велику роботу, яку наша організація проводить серед українського трудового населення в Канаді. Вийні розповіли про боротьбу торонтоського робітництва за свободу слова і робітничих мітингів і званих присутніх, щоб горнушев до своїх робітничих організацій, бо лише організованою силою може робітництво боротися успішно за свої права.

Офіція апелювала до присутніх, щоб вони помогли своїми жертвами сплатити довгий, який тягнеть на Укр. Роб. Дому в Торонто.

Приїхав відгукуватися на лекцію т. Поповича і злочинці да загалу ціл \$68, як слідую: — По \$5.00: П. Гнатів, 20. Паричик, М. Мельник; Беймен-ний \$3.00; по \$2.00: Я. Омик, С. Андрійко, М. Хортис, О. Коруня, В. Качала, П. Галамай, Д. Турило, Ар. Проліако, К. Томашівський, В. Новин, Ю. Мясевич, П. Юрєвич, Т. Я. Л. Поворчак, т. А. Гонтар, К. Паламарчук, А. Турчишівський, І. Курєак; по \$1.00: М. Петри-

Коса переїздить з одної мі севости до другої або переноситься з одного помешкання до другого, то не забудьте пові домити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу При цім не вистарчить подати тільки нову, але конче потріб-но подати і стару Вашу адресу

ПОШУКУЮ свого сина, Дмитра Левашова, який тому 5 літ як вихав з дому, з Гемптон в західну Канаду. Хто про него знає би або він сам хай згодосився на адресу: OLENA LETYVNEC 206 Hill St. N. Hamilton, Ont.

- Т. Поєк, Ю. Антлюван, Н. Кобіт, Ст. Ковальчук, І. Дюха, М. Мариня, М. Кумар, Ф. Болочко, т. А. Шпортух. Дрібна долата виносила \$6.50. Рахунок представляється так: Добротлив жерви... \$68.00 Прихід з представителів 13.20 Живіділа з ревіранки 23.50 Дрібна долата... 6.50 Разом зібрано... \$101.70

РОБІТНИКИ!

КУПУЙТЕ ВСІ ПОТРІБНІ ВАМ СПОЖИВЧІ ТОВАРИ В РОБІТНИЧІЙ КО-ОПЕРАТИВІ.

Workers' Co-operative of New Ontario, Ltd. TIMMINS — SOUTH PORCUPINE — KIRKLAND LAKE

ВАЖНЕ ДЛЯ РОБІТНИКІВ ВІННІПЕГУ!

КУПУЙТЕ МОНІ ОРДЕРИ В НАШІМ БЮРО! Цим повідомляємо робітництво міста Вінніпегу, що наше Бюро продає на цілу Канаду і Злучені Держави грошеві експресиві перекази (моні ордерс) компанії Кенеадин Нешина Експрес, як можемо набути в час кожного дня або вечера в тикий за маленькою оплатою. Ці перекази є платні в Канаді і Злучених Державах так само як і поштові моні ордерс, без всякого зміниого і при цим вони є вигідні і безпечні. Зголосуйтеся до нас кожний раз, коли будете пересилати будь-кому гроші в Канаді чи Злучених Державах, а ми ручимо, що з купна в нас такого грошевого переказу, БУДЕТЕ ВПОВНІ ЗАДОВОЛЕНІ.

INFORMATION AND FINANCIAL BUREAU 550 Selkirk Avenue, Winnipeg, Man.

ДР. Ф. РИБАК

M.D., C.M., L.M.C.C. ЛІКАР, ОПЕРАТОР І АКУШЕР 3 догодітньою практикою в шпиталях Вінніпегу, Шікаго й Монреалі. Операції виконую в шпиталях. Офіс: — 594 SELKIRK AVE. Телефон: — 55 323 Резиденція: — 562 ALFRED AVE. Телефон: — 54 000 WINNIPEG, MAN., CANADA

ПОМАГАЄМО СВОЙ ПРЕСІ.

Старанням всіх організації при відділі ТУРФДім в Ріджайні, Саск., відбувся 11-го серпня пікнік, прохід з якого вивело на допомогу нашій пресі. Хоч сонце пекло, жар, не можна було витримати, бо коло Ріджайні нема ні одної дере-вини, все-ж такі товариші й то-варички та інші симпатичні прийшли на пікнік, щоб по-могти своїй пресі.

Щодогаємо свого пікніку, то пікніковий комітет старався, щоб зібрати як найбільше грошей і не шититися позаді других відділів в неесній допомі своїй пресі. І хоч в нас і не зарод бу-дова Укр. Роб. Дому і грошей нам потрібно, то ми однаково не забуваємо і про пресу, бо це наш вчитель.

Чистий прихід в сумі 40 до-ларів вписуємо на пресовий фонд. Сума це дуже велика, але шире, бо коло Ріджайні ве-лика пухляха цього року і нема доброго проку. Тому і зду-ма маєм робітничі хотін бо роботи і не один, хоч би хотін помогти своїй пресі то не можемо, бо не маєм грошей на обід.

Робітн.

Ріджайні, Саск.

ЗАМОВЛЯЙТЕ!

Ще маємо на складі ограни-чену скількість т. М. Ір-чана книжки

В БУР'ЯНАХ

для продажі. Тож спитіть з замовленням на цю книжку таки зараз, бо як спитіть, то буде жа-лувати. Відділ наших організації можуть набувати в нас її для кооплражі. Ціна брошурованого при-мірка 50 центів, опра-вленого 75 центів. Замовлення разом з грішми посилайте на адресу: Ukrainian Labor Temple, 300-302 Bathurst St., Toronto 2, Ont., Canada.

ДОКТОР В. ЧАСНИЙ ЛІКАР, АКУШЕР І ОПЕРАТОР (M.D., C.M., L.M.C.C.) з практикою в шпиталях в Монреалі і Ст. Боніфес. (На місці д-ра Герцабека). 417 SELKIRK AVE. WINNIPEG. Phone 55 893

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ Робимо до міри убрания, дітні плащі, зимові оверковти наліоні-шої моди з доброї матерії і сукна по зниженій ціні десять процент опусту. Заходіть до нас а переконаєтесь. Запняємо роботу на озна-чення і задоволення ручицею. Чистимо, прасуємо і направиаємо. А. СНОМА — 567 SELKIRK AVE. — WINNIPEG, MAN.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

ВЕНКУВЕР, Б. К.

Цим повідомляється всіх робітничих міста Венкувер, що старанням відділу Секції Молоді ТУРФДім, Юніс (Юніорс і Комсомолу відбувся в понеділок 27-го серпня, в Укр. Роб. Дому ВЕЛИЧАВИ КОНЦЕРТ. Чистий прихід призначений на пресовий фонд канадського робітничого часопису в Канаді "Воркер". Товариші й то-варички! "Воркер" потребує не-стайної матеріальної допомоги, тому ми всі повинні прийти до повне-го згадане підприємство, щоб дати спро-мому "Воркеру" найбільше оборо-внати наш інтерес. Початок в годи-ні 8-й вечером.

УВАГА! РІДЖАЙНА І ОКОЛИЦЯ.

Цим повідомляється всіх робітничих і робітничих в Ріджайні і околиці, що на згаданому пікніковому сезону, старанням відділу Жінської ТУРФДім в Ріджайні, відбувся в неділю, 1-го серпня, при відділі Віагола ЕЛЕНА ВЕЛИЧАВИ ПІКНІК і користь бу-дова Укр. Роб. Дому. В програму пікніку входять багато різних заба-в і перетнів для дітей і старших, будуть смачні перекуски і холодні напитки. Робітничі старання, щоб цей пікнік вийде як-найраще. Присутись всіх вляти масову участь. Комітет.

ТРАНСКОНА, МАН.

Одним подіється до відома українським робітникам і робітничим Трансконі, що з нагоди обходження 6-го річчя опору Укр. Роб. Дому, драматизуєт при відділі ТУРФДім в суботу, 31. серпня, в селі Укр. Роб. Дому, на відділі шклянку в повсюдну драму на пять дій з со-співом та хуртовими співами, Іо-Годасина (Карпенка Карого), п. н. "БУР'ЯНА". Ця слава драма ще не грала в жодній місцевості, тому її повинні побачити всі українські робіт-ники і робітничі. Вступ лише 30 ц. для старших, а 70 ц. для дітей. По-чаток в години 8.30 вечером. Гово-рять про виставу цієї драми "Бур-яна" в селі. Приходять громади і при-ходять на час! Такого не забувайте, що обходження 6-го річчя опору У.Р.Д. закінчиться ВЕЛИЧАВИМ КОНЦЕРТОМ, який відбується в не-ділю, 1-го серпня, в години 8.30 вечером. Миском.

Д-р. Н. HERSHFIELD ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР Спеціальність: венеричні хвороби і хірургія. Говоримо по українськи. 576 Main St., Cor. Alexander Ave. WINNIPEG, MAN. PHONES: OFFICE 26 600 RES. 51 162

HOME MEAT MARKET Phone 6365 10342 101 St. Edmonton, Alta. Виробляємо стародавні копчаси, салісоєси, балоли і різного ро-да м'ясні виробі. Вислаємо на провінцію С.О.Д. Пишіть до нас по інформації. Д. САРАНЧУК і В. МАРЧИШИН.

POLO SAFE УКРАЇНСКА РЕСТАВРАЦІЯ Коли приїдете до Вінніпегу, а не маєте знайомих, так зайдіть до нашої реставрації, де познайоми-тесь і дістаете кімнати до спан-ня і смачну свіжу страву. Д. ІВАНКА 194 HIGGINS AVENUE (Напроти Александра готеля.)

ПІКНІК 6-ГО ДИСТРИКТУ КЛК. Старанням партартурського, 6-го дистрикту Кооперативної Партіи Канади відбувся в понеділок, 2-го серпня 1929 року, над річкою, коло хати, на Інтернеті, в Порт Артурі

МІЖНАРОДНИЙ ПІКНІК. Програма пікніку багата і який зібрав зусиль українські і фінілан-ські спортивки. В буфеті будуть холодні напитки і смачні перекуски. Любітелі музики будуть слухати небути музику дуету одеситів. Ця пікнік була вельми вда-ною прокази та спідуючих місць від Фінляндського і Українського Робітничого Дому в Порт Віаголі і від Фінляндського Робітничого Дому в Порт Артурі. Приходіть всі, всі, не оставте ніякого сезону. ЛЕК КІПІК

ПОШУКУЮ Івана Савчука, з села Комарівки, повіт Турка. Він приїхав до Канади 1928 року і нахотівся при-робити в Фендерс, Ont. на 39 кемп-Тепер вже вісім місяців як про него нічого не чути. Я пидую не покинувати на прохання його альян і друзі. Хто про него знає би або він сам хай мо-досився на адресу: NICK MATKOWSKI 57 BEACH ROAD HAMILTON, ONT.

ПОШУКУЮ одесезьчанина, Василя Федоровича Стефанія Гевку, з села Ільча, повіт Чернів. Перший має перебувати в місті Монреалі, а дру-гий в місті Венкувер. Виступіть се-бе або інформації про них прошу сади на адресу: JOHN BURAK 526 Adelaide St. W. Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ свого шотландця, Параске-ві Дубин, яка в 1906-19-році анха-ла з селі до Америки і перебувала в Грінфілд, Масечусетс до 1928 року. Виступіть про себе або інформації про неї прошу сади на адресу: G. KUCHER 170 Cedar St. S. Kitchener Ont.

Товариші! Відновляйте пе-реплату на "Українські Робі-тничі Вісти"! ДР. И. С. ЧАЙКІВ ЛІКАР АКУШЕР І ОПЕРАТОР (B.A. M.D.) Офіс: 349 BATHURST STREET TORONTO, ONT. Тел. Trinity 7132 Офіс і мешкання: 266 ROYCE AVENUE TEL. LUTHERWOOD 3355 Урядові години — від 2 до 4 і від 6 до 8.

ДОБРА НАГОДА. Продаю велику модерну 10-кімн-тову хату, яка дуже відповіла для тримання кімнатничих. Валентин може мешкати і позиди річного приходу з ренти кімнат буде мити на суму \$20. Спріт капі більшов. Ціна \$37,500. По більш інформації зв'язайтесь до: Mr. B. WILLIAMS 925 Main Street, Winnipeg, Man. Phone 56 956 Res. 53 950

ПОШУКУЮ свого товариша Теодора Федорчука, Івана Кошика і А. Пшварка, з борщівського повіту, Га-лиція. Виступіть про себе або інфор-мації про них прошу сади на адресу: JOHN OLEKSYN 1021 FISHING RIVER, MAN.

ПОШУКУЮ Василя Кордука, з се-ла Катув, повіт Львів, Галичина. Минувшої зими перебував у Вінніпегу. Хто про него знає або він сам хай згодосився на наше згадане адресу: DANIEL SOJKA Twin Butte, B. C. VIA REVELSTOCK

ЗНАМЕНИТИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ МАТЕРІАЛ Високо доброї якості лонбер і матеріали для викінчування хат в середині. Спробуйте дати нам замовлення. THE DOMINION LUMBER & FUEL CO. LTD. 667 Redwood Ave., Winnipeg, Man. Phone 57 348-9 Transcona Dial 85 Call 33

ДЕШЕВА ДИТЯЧА БІБЛІОТЕКА! Так стоїть в горі на книжці Марка Вовчка "ІНСТИТУТКА". Що це бібліотека деш-ева — не правда, а що вона не лише дитяча, але корисна й для дорослих — цього також заперечу-вати не можна. "ІНСТИТУТКА" — один з прекрасних творів Мар-ка Вовчка, що так легко й приємно читаються. Подана тут окладинка книжечки "ІНСТИТУТКА" — прилагоджена голов-но для молоді. Книжка має 87 сторін друку, декілька ілюстрацій. Коштує лише 15 ЦЕНТІВ. Замовлення засилайте до: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 550 SELKIRK AVE. — WINNIPEG, MAN.